

UCHWAŁA Nr 418 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1960 r.

o zasadach wykorzystania obiektów zabytkowych na cele użytkowe.

W nawiązaniu do uchwały nr 102 Rady Ministrów z dnia 21 marca 1957 r. w sprawie lokalizacji inwestycji w nieruchomościach zabytkowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 182)

i w celu jak najpełniejszego wykorzystania obiektów zabytkowych dla celów użytkowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Monitor Polski Nr 1

— 23 —

Poz. 6

§ 1. 1. Zobowiązuje się Ministra Kultury i Sztuki do corocznego ustalania w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, na podstawie wniosków prezydentów wojewódzkich rad narodowych, listy nie wykorzystanych obiektów zabytkowych, które po odbudowie lub przeprowadzeniu kapitalnego remontu mogą być przeznaczone na cele użytkowe. Lista powinna również zawierać określenie celów, na jakie może być przeznaczony dany obiekt zabytkowy.

2. Jednostki gospodarki społecznej, które planują realizację nowej inwestycji, w szczególności z zakresu budownictwa socjalno-kulturalnego, mieszkaniowego i administracyjnego na terenie, na którym znajdują się nie wykorzystane nieruchomości zabytkowe, powinny zbadać, czy zamierzonego celu nie można osiągnąć przez odbudowę lub przeprowadzenie kapitalnego remontu nie wykorzystanego obiektu zabytkowego.

§ 2. W pokrywaniu kosztów odbudowy lub przeprowadzenia kapitalnego remontu obiektu zabytkowego przeznaczonego na cele użytkowe uczestniczy obok inwestora resort kultury i sztuki, a mianowicie: inwestor pokrywa koszty odbudowy bądź kapitalnego remontu związane z przystosowaniem obiektu do stanu użytkowego, resort zaś kultury i sztuki ponosi koszty związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym.

§ 3. Udział resortu kultury i sztuki w odbudowie lub kapitalnym remoncie obiektu, podejmowanych poza resortem kultury i sztuki, polega przede wszystkim na:

- 1) sfinansowaniu opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla zakresu robót wykonywanych ze środków resortu kultury i sztuki,

2) ponoszeniu części wydatków związanych z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu, a w szczególności na pokrywaniu:

- części wydatków spowodowanych użyciem przy odbudowie obiektu zabytkowego materiałów specjalnych, związanych z zabytkowym charakterem obiektu — w zakresie różnicy cen pomiędzy tymi materiałami a materiałami budowlanymi powszechnie stosowanymi,
- różnicy wydatków, wynikających z wyższych stawek płacy dla robotników zatrudnionych przy robotach mających zdecydowanie charakter rekonstrukcyjny,
- różnicy wydatków wynikających z zatrudnienia specjalistów dla wykonania robót mających na celu przywrócenie obiektowi zabytkowego charakteru,
- wzrostu wydatków spowodowanych wyższą pracochłonnością robót wykonywanych przy rekonstrukcji obiektów zabytkowych.

§ 4. Wydatki związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu ponoszone przez resort kultury i sztuki nie mogą przekraczać 23% ogólnych nakładów. W wyjątkowych przypadkach może Minister Kultury i Sztuki za zgodą Ministra Finansów ustalić dla określonego obiektu wyższe wydatki związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu.

§ 5. 1. Udział inwestora oraz resortu kultury i sztuki w odbudowie lub kapitalnym remoncie obiektu zabytkowego na cele użytkowe określi każdorazowo umowa zawarta pomiędzy inwestorem a właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz